

РЕШЕНИЕ

№ 7257

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6556** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от двама адвокати - пълномощници на [фирма], против Решение № 20230253/20.10.2020 г., постановено по Н.А.Д.Х. № 16582/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97^{ми} състав. С решението е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, при ТД на НАП - С. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 348298-F377531/06.08.2018 г., с което на дружеството - касатор е наложена имуществена санкция, в размер на 12 500 лв., за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой.

Касаторът, посредством адвокат Ч. поддържа жалбата, с която се твърди неправилност и необоснованост на въззивното решение. Претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт: оспорва касационната жалба; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско такова.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира

приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна, с уточнението, че касационно основание „необоснованост“ на съдебно решение, не е сред тези по чл. 348 НПК, приложими на основание чл. 63в ЗАНН. Необосноваността е една от формите на неправилност, на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най – общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Такова за случая не се установява от настоящия касационен състав.

[фирма] е санкционирано за нарушаване разпоредбата на чл. 3, ал. 1. т. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой - извършено на 20.09.2017 г. плащане в брой, на сумата от 25 000 лева, на М. М. - изпълнител по сключен на 08.01.2017 г. договор за поръчка (закупуване на пчелен мед от пчелари).

За да потвърди наказателното постановление решаващият състав на СРС е приел за доказано извършването на деянието, съответстващо от обективна страна на състава на административното нарушение, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, пренебрегвайки противопоставените от защитата на дружеството доводи и доказателства, че предаването на посочената сума няма характер на плащане, по смисъла на чл. 3 с.з., тъй като: средствата са били предоставени авансово от Възложителя по договора за поръчка (чл. 4), на изпълнителя М., който да разполага с тях, за да може да извършва от своя страна разплащания към производителите на пчелен мед, от които ще закупува продукта; уговореното между страните по договора (чл. 8) възнаграждение за изпълнителя М. М. е в размер на 0, 07 лева (без ДДС) на килограм одобрен, закупен и предаден на Възложителя пчелен мед; за около 2 666 кг. мед, на средна цена от 4, 20 лева за килограм М. следва да получи възнаграждение от около 186 лева, но не и в размер на 25 000 лева.

Въззивното решение е неправилно.

Установява се от цитираните по - горе текстове от договора, че сумата от 25 000 лева, която е предадена от [фирма] на М. определено не представлява плащане, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ. Изпълнителят не е получил сумата като престация за изпълнено от него задължение по договора, а като средство, посредством което да изпълни задълженията си за закупуване „от името и за сметка на възложителя (Р. комерс“ О.) директно от производители - пчелари пчелен мед в покалаени тенекии... „. Установено е също, че М. М. е отчел впоследствие на Възложителя сумата от 21 283, 24 лева (протокол на л. 14 от делото на СРС), с които е закупил пчелен мед, за което пък са налични съответните договори (л.л. 16-18 от делото на СРС). Като е достигнал до различни правни изводи, съставът на СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. В горния смисъл е и оформилата се съдебна практика на касационния съд, включително на настоящия съдебен състав.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на претенциите на касатора, за възстановяване разносните за адвокатско възнаграждение (чл. 63, ал. 3,

ал. 4 ЗАНН - в редакцията – ДВ, бр. 94/2019 г. и чл. 226, ал. 3 АПК), заплатени за процесуалното представителство пред СРС и пред Административен съд София – град. При това обаче, Съдът приема за основателно (чл. 63, ал. 4 ЗАНН, в редакцията-ДВ, бр. 94/2019 г.) възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение от 1 810 лева, договорено за защита по делото на СРС. Предвид размера на имуществената санкция (12 500 лева) и с оглед чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Съдът приема да уважи претенцията до размер от 905 лева. Така, ответникът следва да бъде осъден да възстанови на касатора разносните за един адвокат, за двете съдебни инстанции, в общ размер на 1 810 лева.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 3, ал. 4 ЗАНН (в редакцията – ДВ, бр. 94/2019 г.), Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20230253/20.10.2020 г., по Н.А.Д.Х. № 16582/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 97^{ми} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, при ТД на НАП - С. НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 348298-F377531/06.08.2018 г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разносните за един адвокат, за двете съдебни инстанции, в общ размер на 1 810 лв. (хиляда, и осемстотин, и десет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: